

Relativsätze; indir. Fragesätze

RHH § 232f.; 240-245

NM §§ 587-594; 520-523

1. Antonio dicente etiam quid tu intellegas, sentiemus (de orat. 1,206)
2. Saepe etiam res non sit necne, sed qualis sit quaeritur (de orat. 2,106).
3. quid tibi, Crasse, quid ceteris accidat, nescio; de me autem causa nulla est, cur apud homines prudentissimos atque amicissimos mentiar (de orat. 2,189).
4. [quicumque artem dicendi cum aliis studiis comparabit] facillime, quanta oratorum sit et semper fuerit paucitas, iudicabit (de orat. 1,8).
5. in quo admirari soleo [...] Philippum, qui ita solet surgere ad dicendum, ut quod primum verbum habiturus sit, nesciat (de orat. 2,316).
6. quis est qui nesciat, quae sint in homine laudanda? (de orat. 2,45)
7. [...] quod tu, Crasse, nuper ei, qui te rogasset, num tibi molestus esset futurus (de orat. 2,259).
8. sic sentio neminem esse in oratorum numero habendum, qui non sit omnibus eis artibus, quae sunt libero dignae, perpolitus (de orat. 1,72).